

Dosarul nr. 2ra-163/23  
2-20032823-01-2ra-28012023

Prima instanță: (Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești) I. Botezatu  
Instanța de apel: (Curtea de Apel Comrat) G. Colev, A. Curdov, Șt. Starciuc

## Î N C H E I E R E

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al  
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Dumitru Mardari  
Galina Stratulat  
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Tabușnic Oxana,  
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tabușnic Oxana,  
intervenient principal SRL ”Solomon-Avant” împotriva lui Deli Serghei, Deli  
Ivanna, Deli Veaceslav, intervenienți accesorii IP ”Agenția Servicii Publice”,  
notarul public Ganeva Ludmila cu privire la declararea nulității contractului de  
vânzare-cumpărare,  
împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 06 septembrie 2022,

### c o n s t a t ă :

La 06 martie 2020, Tabușnic Oxana a depus cerere de chemare în judecată  
împotriva lui Deli Serghei, Deli Ivanna, Deli Veaceslav, intervenienți accesorii  
IP ”Agenția Servicii Publice”, notarul public Ganeva Ludmila cu privire la  
declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii, reclamanta a menționat că la 22 iulie 2017, a încheiat cu  
Deli Nicolae contractul de vânzare-cumpărare, prin care a înstrăinat lui Deli  
Nicolae cota-parte din capitalul social în mărime de 60%.

Reclamanta a invocat că contractul de vânzare-cumpărare menționat  
contravine legislației în vigoare din următoarele considerente.

Conform pct. 3.2 din statutul SRL ”Solomon-Avant”, mărimea capitalului  
social constituie suma de 5 000 lei (100%) și care urmează a fi achitată de  
Tabușnic Oxana.

Însă, la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți  
din capitalul social, acesta nu era în mărimea indicată în Statut și constituia numai  
suma de 3 000 lei, care au fost introduși de Deli Nicolae în calitate de împrumut.

La fel, reclamanta a specificat că la momentul încheierii contractului, nu îndeplinea obligațiile prevăzute de Statut privind depunerea cotei-părți din capitalul social la care s-a obligat și respectiv nu era în drept de a înstrăina cota-parte a sa din capitalul social.

Reclamanta Tabunșcic Oxana a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți din capitalul social al SRL "Solomon-Avant", încheiat la 22 iulie 2017 cu Deli Nicolae cu repunerea părților în situația anterioară.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 21 decembrie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Tabunșcic Oxana.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că conform Statutului SRL "Solomon-Avant", Tabunșcic Oxana figurează în calitate de fondator, iar capitalul social constituie 5 000 lei (100%) și aparține Oxanei Tabunșcic.

La fel, instanța de fond a stabilit că la 22 iulie 2017, Tabunșcic Oxana a înstrăinat lui Deli Nicolae (decedat la 14 iunie 2019) 60% din capitalul social al SRL "Solomon-Avant" (3 000 lei).

Astfel, prima instanță a concluzionat că potrivit extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice din 01 iulie 2019, Deli Nicolae a fost înregistrat ca asociat cu cota-parte de 60% (3 000 lei), iar Tabunșcic Oxana ca asociat cu cota-parte de 40% (2 000 lei), prin urmare, din momentul introducerii modificărilor în documentele constitutive privind înstrăinarea/distribuirea părții sociale, cota-parte de 60% aparține lui Deli Nicolae.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 06 septembrie 2022, s-a respins apelul declarat de Tabunșcic Oxana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 21 decembrie 2021.

La 23 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Tabunșcic Oxana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Tabunșcic Oxana, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, instanțele au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și faptul că a fost interpretată în mod eronat legea.

De asemenea, a menționat că nulitatea tranzacției de înstrăinare a aportului în capitalul social este prevăzută expres de art. 152 alin. (10) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) și art. 25 alin. (10) din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată.

Astfel, a relevat că motivele invocate în cererea de chemare în judecată întrunesc condițiile de nulitate prevăzute de art. 220 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

La 30 ianuarie 2023, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de conform avizelor de recepție (f. d. 26-31 Vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a emis dispozitivul deciziei la

06 septembrie 2022, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 23 noiembrie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Tabușnic Oxana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tabușnic Oxana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic